

40. Hertog den C. H. Nederlandsche spraakkunst. Handleiding ten dienste van aanstaande (taal)onderwijzers / Hertog den C. H. – Amsterdam : W. Versluys, 1903. – 345 b.
41. Jung W. Grammatik der deutschen Gegenwartssprache / W. Jung. – Leipzig, 1980. – 488 s.
42. Lambert ten Kate Hz. Aenleiding tot de kennis van het verhevene deel der Nederduitsche sprake / Lambert ten Kate Hz.; [fotomechanische herdruk van uitgave 1723]. – Alphen aan den Rijn: Repro-Holland BV, 2001. – 345 b.
43. Sweet H. A New English Grammar Logical and Historical / H. Sweet. – Oxford, 1955. – 499 p.
44. Schmidt W. Grundfragen der deutschen Grammatik / W. Schmidt. – Berlin, 1983. – 332 s.
45. Sutterlin L. Die deutsche Sprache der Gegenwart / L. Sutterlin. – Leipzig, 1923. – 451 s.
46. Toorn van den M. C. Nederlandse grammatica / M. C. Toorn van den. – Groningen : Wolters-Noordhoff, 1984. – 457 b.
47. Valentin P. Uber Nicht - Partizipien und Partizipien im heutigen Deutsch / P. Valentin // Partizip und Partizipialgruppen im Deutschen. – Tubingen, 1994. – S. 33-45.
48. Vooyo de C. G. N. Nederlandse spraakkunst / Vooyo de C. G. N. – Groningen : J.B. Wolters, 1967. – 412 b.
49. Weiland P. Nederduitsche spraakkunst / P. Weiland. – Amsterdam : Johannes Allart, 1805. – 215 b.

Родюк М. В. Проблема частеречного определения причастия в славянском и германском языкознании.

В статье рассматриваются различные подходы к проблеме определения причастия, характерные для современного славянского и германского языкознания. Несмотря на определенные особенности возникновения, дальнейшего развития и функционирования причастий на современном этапе развития языка, славянское и германское языкознание дают схожие толкования этого класса слов. При этом в славянском языкознании основное внимание уделяется прежде всего именным чертам причастия, а в германском – глагольным.

Ключевые слова: причастие, нидерландский, глагол, прилагательное.

Rodyuk M. V. Problem of the definition of the participle in modern Slavic and Germanic linguistics.

The article studies various approaches to the problem of the definition of the participle in modern Slavic and Germanic linguistics. Despite the differences in the origin, further development and functions of the participle in contemporary languages Slavic and Germanic linguistics give similar interpretations of this class of words. Slavic linguistics focuses on nominal features of the participle while Germanic linguistics focuses primarily on its verbal characteristics.

Keywords: participle, Dutch, verb, adjective.

Рудківський О. П.

Київський національний лінгвістичний університет

СПЕЦИФІЧНІ РОЗРІЗНЮВАЛЬНІ ОЗНАКИ ФОНЕМ ЗАХІДНОГЕРМАНСЬКИХ МОВ

У статті розглянуто проблему специфічних розрізнювальних ознак голосних та приголосних німецької, англійської і нідерландської мов. Встановлено, що в сучасному англійському вокалізмі протиставлення голосних за тривалістю втратило функцію розрізнення значення слова. Крім того, зроблено припущення, що в німецькій та нідерландській мовах відбувається зближення голосних високого та середнього підйому язика, як це сталося із ненапруженими голосними /L / та /\ / сучасної англійської мови. Наведено послаблення функціонування твердого приступу, що пов'язано з його відсутністю в англійській мові. Визначено, що в системі приголосних фонем нідерландської мови аспірація ненапружених зімкнених /p/, /t/, /k/ відсутня. Характерною особливістю системи приголосних фонем англійської мови є відсутність оглушення складу.

Ключові слова: тривалість, напруженість, підйом язика, твердий приступ, аспірація, закон оглушення складу.

Проблема типологічного й конфронтативного аналізу голосних і приголосних систем західногерманських мов, реалізації смислорозрізнявальних ознак фонем дотепер не знайшло єдиного систематичного відображення у сучасній германістиці. **Мету** такого дослідження визначає емпіричне вивчення реалізації специфічних інгерентних характеристик фонологічних одиниць і їх диференційних ознак у міжмовному порівнянні. **Завдання** цього дослідження полягає встановити на підставі слухового та інструментального аналізу аудіотексту “Північний вітер і сонце” на німецькій, британському варіанті англійської та на нідерландській мовах, які фонологічні й фонетичні властивості цих мов спільні, а які відмінні.

При розгляді інвентаря фонологічних систем відповідних мов легко відстежити суттєві відхилення щодо їх кількості та розбіжності фонемного складу. Як відомо, німецька, англійська та нідерландська мови належать до вокалічного мовного типу. Німецька мова нараховує 15 монофтонгів (/i:/, /e:/, /o:/, /R:/, /u:/, /y:/, /L/, 2 Н 2 / 2 Н = 2 / 2 † 2 / 2 Ð 2 / 2 ` 2 / /] /, /a:/, /a/) та 3 дифтонги (/h ɪ /, /h ɛ /, /t ɛ /), а також 24 приголосні фонemi (/b/, /p/, /d/, /t/, /g/, /k/, /v/, /f/, /s/, /z/, /ʋ/, /a /, /q /, /F/, /x/, /r/, /Q/, /h/, /m/, /n/, /l/, /pʃ/, /tʃ/, /tʃ/). Фонологічна система британського варіанту англійської мови налічує 12 монофтонгів (/L /, /e/, /T /, /ʒ /, /\ /, /p /, /ɪ /, /i:/, /D:/, /t :/, /š :/, /ɛ :/), 8 дифтонгів (/l ɪ /, /š ɛ /, /h ɪ /, /h ɛ /, /ʒ ɛ /, /L ɪ /, /H ɪ /, /\ ɪ /) і 28 приголосних (/b/, /p/, /d/, /t/, /g/, /k/, /w/, /i / /f/, /s/, /z/, /w/, /G/, /ʋ/, /a /, /q /, /F/, /x/, /U /, /Q/, /h/, /m/, /n/, /l/, /≠ /pʃ/, /tʃ/, /tʃ/) b 1, С. 35–45d. У фонематичному складі нідерландської мови встановлено 12 монофтонгів (/i/, /L /, /ɛ /, /ʌ /, /H /, /ɪ /, /D/, /t /, /ɛ /, /p /, /š /, /œ /) і 7 дифтонгів (/l ɪ /, /R ɪ /, /h ɪ /, /t ɪ /, /H ɪ /, /Ð ɪ /, /p ɪ /), а також 21 приголосну фонему (/b/, /p/, /d/, /t/, /g/, /k/, /v/, /] /, /f/, /s/, /z/, /ʋ/, /a /, /q /, /x/, /ã /, /r/, /Q/, /ʃ/, /m/, /n/, /l/) b 1, С. 75; 2, С. 6–84d.

Тривалість голосних як фонологічна ознака в сучасній англійській мові не виконує смислорозрізнявальної функції – система голосних фонем представлена невеликою кількістю фонем, які не мають фонологічної кореляції довгий/короткий, однак кореляція широкий/вузький та напружений/ненапружений існує. Крім цього, можна припустити, що у фонологічних системах сучасної німецької та нідерландської мов відбувається зближення коротких ненапружених голосних середнього та високого підйому /L, ` ,] /, як це відбулося з ненапруженими голосними /L,] / в британському варіанті англійської мови. Реалізація диференційних ознак приголосних фонем західногерманських мов також виражає різні ступені вияву ступеня стабільності, особливо це стосується ступеня напруженості дзвінких та глухих приголосних.

Фонетичні риси, які не набувають фонологічних ознак, є також важливими для загального опису та визначення особливостей в системній групі західногерманського вокалізму. Окремі специфічні артикуляційно-акустичні параметри голосних західногерманських мов відображено в Табл. 1.

Таблиця 1

Специфічні артикуляційно-акустичні особливості західногерманських голосних

№	Параметр	Нім. мова	Англ. мова	Нідерл. мова
1.	Напівдовгі голосні	–	+	+
2.	Тривалість дифтонгів	–	+	+
3.	Голосні /D/ заднього ряду	–	+	+
4.	Слабке округлення голосних заднього ряду	–	+	–
5.	Огублені голосні переднього ряду	+	–	+

№	Параметр	Нім. мова	Англ. мова	Нідерл. мова
6.	Редуція голосних в ненаголошеній позиції	+	+	+
7.	Редукований голосний b – d	+	–	–
8.	Контакт переднього кінчика язика під час артикуляції	+	–	–
9.	Твердий приступ	+	–	(+)

Голосні німецької мови : Для коротких голосних сучасної німецької мови типовим є сильне прилягання : *Nordwind und die Sonne* – b n t · ˘ tvL nt^B] ntv d; i z; † < n1 d – *північний вітер і сонце*. Довгий голосний реалізується повністю і лише тоді легко від’єднується наступним приголосним: *schließlich gab* – b vli · ôslL F g- aôpd – *нарешті дав*; голосні в ненаголошеній позиції є напівдовгими, крім редукованого голосного [ɪ]: *Jena* – [ñ ç l ôna·] – *Йена*, *Moral* – [mo·ñ Â aôl] – *мораль*; твердий (новий) приступ на початку слова або складу запобігає перерозподілу складів : *überall* – [ʰyb-^Bñ al] – *всюди*, *unordentlich* – [ñ^B \ n^B † ˘ d1 ntlL F] – *неохайний*. Потрібно зазначити, що короткі голосні, які знаходяться в закритих складах, вимовляються із різким твердим приступом, а довгі голосні, які реалізуються переважно у відкритих та потенційно відкритих складах, артикулюються зі слабким новим приступом.

Таблиця 1

Специфічні артикуляційно-акустичні особливості західногерманських приголосних

№	Параметр	Нім. мова	Англ. мова	Нідерл. мова
1.	Оглушення кінця складу	+	–	+
2.	Придых	+	+	–
3.	Дентальні передньоязикові приголосні b w d i b G d	–	+	–
4.	Глухий палатоальвеолярний b F d	+	–	–
5.	Увулярний фрикативний b Â d	+	–	–
6.	Глухий придиховий b hd	+	+	–
7.	Елізія носового b n d̄ в суфіксі -en	–	–	+

Приголосні німецької мови: дзвінки/ненапружені приголосні сучасної німецької мови не реалізуються в кінці слова та складу; такі приголосні як [pʰ], [tʰ], [tʰ], [F], [x], [h] не мають дзвінких/ненапружених відповідників; ступінь дзвінкості в слабких ненапружених приголосних [b], [d], [g], [z] суттєво менша в порівнянні з відповідними сильними напруженими приголосними [p], [t], [k], [s]; зімкнені плозивні [p], [t], [k] вимовляються у положенні перед наголошеним голосним із придихом : *Kampf* – [kka · mpʰd̄ – *боротьба*; приголосні перед огубленими голосними зазнають лабіалізації : *so* – [z; o · ôd̄ – *так*, *zugeben* – [tsu · ôgebmg d̄ – *погоджуватися*; дзвінки ненапружені приголосні [b], [d], [g], [z] зазнають оглушення внаслідок закону оглушення складу : *Nordwind* – [n t · ˘ tvL nt d̄ – *північний вітер*, *auf einem Weg* – [aʰ f aen m ve < ôkd̄ – *на дорозі*; лише німецький палатоальвеолярний приголосний /v/ залишається завжди огубленим, в усіх інших випадках лабіалізація здійснюється в результаті впливу довгих огублених голосних : *gut* – b guâd̄ – *добре*, *Pudel* – b p ~ kuâllg d̄ – *пудель*. Далі в тексті надано транскрипцію та орфографічну версію аудіотексту “Північний вітер і сонце”, який було записано в 2011 році в студії звукозапису семінару мовленнєвої комунікації та фонетики в університеті імені Мартіна Лютера м. Халле й м. Віттенберг.

Транскрипція аудіотексту

[de˘ n t · ˘ tvL nt^B] ntv d; i z; † < n1 ð a · ˘ ens(t) VtrL tng zL F

nt · -tvL nt^B] n(t) z; † · n1 w ve · - f1 n^B inÔ(n) ba · edng d- VtH < -k1 Â 1
 vH Â 1 □ z; i za · Ô1 n da aenÔ(n) va · nd1 Â -^B L n aemng va(Â)m ma · ntlg aP f
 aen1 m ve < Ôk □ z; i a · enL ktng zL F d; anw das d; e · -jenig1 w^B als d; 1
 VtH · -k1 Â 1 gH ltng z† lt1 de⁻ d1 n va · nd1 Â - tsVL · QÔ(n) v' -d1 zaenÔ(n)
 mantlg a < P st] tsiÔ n □ de⁻ nt⁻ tvL nt b; li · Ôs mL t^B al- ma · xtw^B aÔb- je
 me · Ô^B e⁻ bli · Ôsw dH sto fH · st- h' lt1 zL F d; e⁻ va · nd1 Â -^B L n zaenÔ(n)
 ma < ntlg aen □ Vli · ÔsL F g- aÔp d; e⁻ nt⁻ tvL ntv d; en kKa · mpP a < P f □
 nuÔn^B e⁻ vH · -mt1 di z† · n1 di l] · ftw^B] nt^B H s v] -d1 va < Â m □ d; aÔtso · Ôk
 d; e⁻ va · nd1 Â - zaenÔ(n) mantlg a · P sw z; o · Ô m] st1 de⁻ nt⁻ tvL nt
 tsu · Ôgebmg w d; as d; i z† · n1 ft n^B inÔ(n) baP edng de⁻ VtH < -k1 Â 1 va⁻ □] .

Орфографічна версія

Einst stritten sich Nordwind und Sonne, wer von ihnen beiden der stärkere wäre. Sie sahen da einen Wanderer in einem warmen Mantel auf einem Weg. Sie einigten sich dann, dass derjenige als der stärkere gelten sollte, der den Wanderer zwingen würde, seinen Mantel auszuziehen. Der Nordwind blies mit aller Macht, aber je mehr er blies, desto fester hüllte sich der Wanderer in seinen Mantel ein. Schließlich gab der Nordwind den Kampf auf. Nun erwärmte die Sonne die Luft und es wurde warm. Da zog der Wanderer seinen Mantel aus. So musste der Nordwind zugeben, dass die Sonne von ihnen beiden der stärkere war.

Голосні британського варіанту англійської мови: До інгерентних властивостей якості голосних сучасної англійської мови належать участь губ, характер закінчення голосного, тривалість та напруженість. Специфічними ознаками голосних британського варіанту англійської мови є (див. Табл. 1): розділення голосних англійської мови на довгі/напружені і короткі/ненапружені є суперечливим, тому що воно історично зумовлене; дифтонги перед дзвінками приголосними більш довгі ніж перед глухими приголосними, а дифтонги, які знаходяться в кінці складу, є ще довшими; слабке огублення голосних /ʏ/, † Ô, \, uÔ; відсутність огублених голосних переднього ряду /y:/, /ʌ/, /R:/, /E/; редукція кореневих голосних в ненаголошеній позиції : *conseded* – b k1 ns1 · Ôd1 dd – *погодився*. Потрібно підкреслити, що голосні англійської мови у словах латинського та грецького походження зберігають у ненаголошеному положенні якісні характеристики : *architect* – b 'DÔr L E1 r E d – *архітектор*, *paragraph* – b 'pT " 1 g" DÔfd – *параграф*; відсутність редукованого голосного [-]; відсутність контакту кінчика язика з нижніми різцями при утворенні голосних; відсутність твердого приступу голосних : *gave up the attempt* – b geE v ʌ · p Gi 1 tε < mptd – *відмовився від спроби*; редукований голосний /ɪ/ виявляє самостійний фонемний статус, наприклад у протиставлених словах *officers* – b † · fis1 d – *службовець* та *offices* – b † · fisL zd – *офісу*, *armour* – b D · Ôm1 d – *зброя* та *army* – b D · ÔmL d – *армія* b 3, С. 87d .

Приголосні британського варіанту англійської мови: (див. Табл. 2): відсутність оглушення складу : *the traveler fold his cloak around him* – b G1 tlævl1 fŠ P \ ld h1z klŠ · Pk 1 U h < Pnd himd – *подорожній закутався у своє пальто*; наявність африкат [Eʋ, k P]: *which* – b w1tʃd – *які*, *obliged* – b 1 ñ blh E dʃd – *вимушений*; присутність щілинних передньоязикових приголосних [w] і [G]: *the North Wind* – b G1 , † · Ôθ windd – *північний вітер*; відсутність щілинних приголосних [F, x, Â] і африкат [pʃ]; деякі приголосні англійської мови реалізуються як напівголосні: b " d, b q d, b^a d, тобто, їх можна розглядати як вокалічні глайди: *along wrapped* – b 1 lt · η ʌ · pt d – *повністю закутаний*.

Транскрипція аудіотексту

[G₁ , t · Ôθ wind 1 n (ð)1 sa · n wš Ô dispju · tiŋ witf w₁ z G₁ stɪt · ŋ₁ w wɛn 1 tɹæ · v₁ l₁ keɪ m 1 l t · ŋ ɹæ · pt in 1 w t · Ôm klš < ʁk ɔ ðl ɛ əgɪ · d GT t G₁ wɹ · n hu fš · Ôst s₁ ksi · Ôd₁ d in me · ɛ kiŋ G₁ tɹæ · v₁ l₁ teɪ k hi z klš < ʁk t f w ʃud bi k₁ nsɪ · Ôd₁ d stɪ t ŋ₁ GT n G₁ p < G₁ ɔ Gɛn G₁ nt · Ôθ ũ wind blu · Ô₁ z ha · Ôd₁ z hi ku · Ôdw b₁ t G₁ m t · Ôhi blu · ÔG₁ m t Ôklš · ʁsli did G₁ tɹæ v₁ l₁ fš ɛ \ ld hi z klš · ʁk 1 U h < ʁnd hi m ɔ æn 1 t la · Ôst G₁ nt · Ôθ wind geɪ v ɹ · p Gi 1 tɛ < mpt ɔ Gɛ · n G₁ sa · n ʃh · ɛ nd h ʁt w t · Ômli 1 nd ɪ mi · Ôdi 1 tli G₁ tɹæ · v₁ l₁ tu · k t f hi z klš < ʁk ɔ 1 n ñ sš ʁ Gə ñ nt Ôθ ũ wind w₁ z 1 ñ blh ɛ d t₁ k₁ ñ fɛ s G₁ t G₁ ñ san w₁ z G₁ ñ stɪ t ŋə t v G₁ tu < Ôα]

Орфографічна версія

The North Wind and the Sun were disputing which was the stronger, when a traveler came along wrapped in a warm cloak. They agreed that the one who first succeeded in making the traveler take his cloak off should be considered stronger than the other. Then the North Wind blew as hard as he could, but the more he blew the more closely did the traveler fold his cloak around him; and at last the North Wind gave up the attempt. Then the Sun shined out warmly, and immediately the traveler took off his cloak. And so the North Wind was obliged to confess that the Sun was the stronger of the two b 4d .

Голосні нідерландської мови: (див. Табл. 1): Спостерігається велика кількість коротких та довгих дифтонгів. При цьому розрізняють короткі дифтонги, перша частина яких є короткий ненапружений голосний : *krijgen* – [kU H · ɛ₁] – *отримати*, *voorbij* – [foŪ bH · ɛ₁] – *мимо*, *juist* – [jɛ ɹst] – *точно*; і довгі дифтонги, що починаються з напруженим голосним : *mooi* [moŪ] – *красиво*, *nieuw* – [nɹ Ū] – *новий*; у залежності від положення голосні можуть бути реалізовані як короткі ([L , y, u]), напівдовгі ([e, ɛ, ɔ, ɔ̃]) і довгі ([iŪ, uŪ, yŪ, eŪ, ɔ̃, ɔ̃, R Ū]) – лише перед приголосним /r/); у порівнянні з голосними німецької мови середнього ряду /aŪ/, /a/ голосні нідерландської мови /D/, /a/ належать до заднього ряду : *aanhad* – [aŪ nɛt] – *носить (про одяг)* ; редукований варіант [ɪ] голосної фонемі /e/ виявляється між сонантами [l, r, n] і зімкненими : *de sterkste* – [dɪ stH · ũ ɪ kstɪ] – *найсильніший*; твердий приступ (лише у північній частині Нідерланд) : *beaten* – [bɪ^B a · Ômɪ] – *визнав*.

Приголосні нідерландської мови : У консонантизмі сучасної нідерландської мови можна виділити такі фонетичні явища (див. Табл. 2): глухі зімкнені приголосні /p, t, k/ реалізуються на початку складу без придиху : *toen* – [tun] – *робити*, *kon* – [k t n] – *міз*; оглушення кінця складу : *noordenwind* – [, . Ū k ɪ] L , ɛ – *північний вітер*, *iemand* – [p · ' D , ɛ] – *хтось*; елізія всередині слова або на межі слів : *hoofdhoek* [ho · fd ; uk] – *платок*; у суфіксі *-en* сонорний [n] може випадати : *hadden* – [ɛ · dɪ (n)] – *мали*, *tweeën* – [t] e · Ôɪ (n) – *двох*, *spraken* – [spU a · Ôkɪ (n)] – *говорили*, *blazen* – [bla · Ôzɪ (n)] – *дули*.

Транскрипція аудіотексту

[dɪ no · Ū dɪ] L , ɛ H n dɪ z t · nw ɛ dɪ 1 n dL sk ' · si oŪ v₁ U dɪ fU D · _ w] i · fDn ɛ ' n t] e · Ôɪ dɪ stH < U ɪ kstɪ] Ds ɔ tun 1 U jɛ ɹst imDnt foŪ bH · ɛk] Dmw di 1 n di · kɪ] DU mɪ jD < s aŪ nɛt ɔ zɪ spU aŪ kɪ D · fw dDt] i dɪ foŪ bH ɛ DQ₁ U dɪ U tu zɪ u kU H · ɛ₁ zɪ Ì jD · s ɛ ɹ tɪ tU H kɪ w dɪ stH < U ɪ kstɪ zɪ u zH ɪ ɔ dɪ noŪ dɪ] L , ɛ bɪ _ t n ɛ ɹ t D · lɪ mD _ tɪ bla < Ôzɪ ɔ maŪ u ɛ DU dɪ U i bli · sw dH stɪ dL · _ tɪ U dɪ foŪ bH ɛ DQ₁ U zɪ Ì jDz t m zL _ ɛ < Ôn tU t k ɔ tɪ nsl t · tɪ _ Df tɪ noŪ dɪ] L , ɛ ɪ t maŪ t < p ɔ fɪ ũ ft · l _ ɪ nz bɪ _ t n dɪ z t · nw kU D _ tɪ _ tɪ stU a · Ôɪ w H n t mL · dɪ lɪ k daŪ t · pw tU t k tɪ foŪ bH ɛ DQ₁ U zɪ Ì jD < z ɛ ɹ t ɔ dɪ no · Ū dɪ] L , ɛ k t n

tun slH _s b1^B a· Ôm1 w dDt1 z† · n d1 stH < U 1 kst1] Ds □ .

Орфографічна версія

De noordenwind en de zon hadden een discussie over de vraag wie van hun tweeën de sterkste was, toen er juist iemand voorbij kwam die een dikke, warme jas aanhad. Ze spraken af dat wie de voorbijganger dertoe zou krijgen zijn jas uit te trekken de sterkste zou zijn. De noordenwind begon uit alle macht te blazen, maar hoe harder ie blies, desto dichter de voorbijganger zijn jas om zich heen trok. Tenslotte gaf de noordenwind het maar op. Vervolgens begon den zon krachtig te stralen, en onmiddellijk daarop trok de voorbijganger zijn jas uit. De noordenwind kon toen slechts beamen dat de zon de sterkste was b 4d .

Підсумовуючи, порібно зазначити, що ступінь вияву стабільності диференційних ознак та межі інваріантної реалізації голосних та приголосних фонем західногерманських мов спричинені не лише позиційно-комбінаторним впливом, а й багатьма іншими мовними та позамовними чинниками. Реалізацію кожної розрізнявальної ознаки фонем можна перевірити за допомогою фонетичного експерименту, що передбачає проведення об'ємного аудитивного та інструментального аналізу.

Л і т е р а т у р а :

1. Berkow W. P. Sowremennyje germanskije jasyki / Walerij Pawlowitsch Berkow. – M. : OOO Isdatelstwo Astrel, 2001. – 336 s.
2. Phonetik international : von Afrikaans bis Zulu ; kontrastive Studien für Deutsch als Fremdsprache / Ursula Hirschfeld (Hrsg.). – Waldsteinberg : Popp, 2003. – 846 s.
3. Sokolova M. A. Theoretical Phonetics of English / M. A. Sokolova, I. S. Tikhonova, R. M. Tikhonova, E. L. Freydina. – Dubna : Fenix+, 2010. – 192 p.
4. University of Victoria. Department of Linguistics. Phonetics Handbook. – Zugang : http://web.uvic.ca/ling/resources/ipa/handbook_downloads.htm.

Рудковскій А. П. Специфические различительные признаки систем фонем западногерманских языков.

В статье рассмотрено проблему специфических различительных признаков фонем немецкого, английского и нидерландского языков. Установлено, что в современном английском вокализме нестабильным дифференцирующим признаком выступает долгота. Описано отсутствие твердого приступа в системе фонем нидерландского и аспирации напряженных прорывных согласных в фонологической системе английского языков.

Ключевые слова: долгота, напряженность, подъем языка, твердый приступ, аспирация, оглушения слога.

Rudkivskyy O. P. Specific Distinctive Features of Phonemes of West Germanic Languages.

The paper considers the problem of specific distinctive features of German, English and Dutch phonemes. It is established that the unstable distinctive feature of modern English vocalism is duration. The lack of a glottal stop in the system of Dutch phonemes and of tense plosive consonants aspiration in the English phonological system are described.

Keywords : duration, tension, tongue raising, glottal stop, aspiration, end syllable devoicing.